

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis stanowiący, że określonych minimalnych zdolności, o których mowa w art. 44 ust. 2 dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾, żąda się zgodnie z art. 47 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy, można interpretować w ten sposób, że instytucje zamawiające mają prawo powiązać minimum zdolności z pojedynczym wskaźnikiem z dokumentu rachunkowego (bilansu) wybranym przez nie do celów weryfikacji zdolności ekonomicznej i finansowej?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, sąd pragnie się również dowiedzieć, czy wymóg spójności, o którym mowa w przywołanym art. 44 ust. 2 dyrektywy, spełnia informacja (wynik finansowy za rok obrotowy) wybrana do celów oceny minimalnych zdolności, mająca różną treść w zależności od przepisów rachunkowych poszczególnych państw członkowskich.
- 3) Czy do skorygowania różnic, które występują bezsprzecznie między państwami członkowskimi, wystarczy, by instytucja zamawiająca, oprócz żądania wybranych dokumentów do celów poświadczenia zdolności ekonomicznej i finansowej, zagwarantowała możliwość posłużenia się danymi zewnętrznymi (art. 47 ust. 3) czy też, w celu spełnienia wymogu spójności w odniesieniu do wszystkich dokumentów wskazanych przez zamawiającego, powinien on zagwarantować, że wspomnianą zdolność można poświadczyć w inny sposób (art. 47 ust. 5)?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 11 maja 2011 r. — BrainProducts GmbH przeciwko Bio Semi V.O.F. i in.

(Sprawa C-219/11)

(2011/C 232/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: BrainProducts GmbH

Strona pozwana: Bio Semi V.O.F., Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn

Pytanie prejudycjalne

- 1) Czy artykuł przeznaczony przez wytwórcę do stosowania u ludzi w celu badania procesu fizjologicznego stanowi wyrób

medyczny w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) tiret trzecie dyrektywy 93/42/EWG⁽¹⁾ tylko wtedy, gdy jest przeznaczony do celów medycznych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca wyrobów medycznych (Dz.U. L 169, s. 1), ostatnio zmieniona dyrektywą 2007/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. (Dz.U. L 247, s. 21)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 11 maja 2011 r. — Leyla Ecem Demirkan przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-221/11)

(2011/C 232/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Leyla Ecem Demirkan

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie swobodnego świadczenia usług w rozumieniu art. 41 ust. 1 protokołu dodatkowego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Turcji z dnia 23 listopada 1970 r.⁽¹⁾ obejmuje również bierną swobodę świadczenia usług?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy wynikająca z układu stowarzyszeniowego ochrona biernej swobody świadczenia usług na podstawie art. 41 ust. 1 protokołu dodatkowego rozciąga się również na obywateli tureckich, którzy — tak jak skarżąca — zamierzają przyjechać do Republiki Federalnej Niemiec nie w celu skorzystania z konkretnej usługi, lecz w celu odwiedzenia krewnych na okres pobytu nieprzekraczający trzech miesięcy i powołują się na samą możliwość bycia odbiorcą usług na terytorium Niemiec?

⁽¹⁾ Dz.U. 1972, L 293, s. 4.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd — Warna (Bułgaria) w dniu 16 maja 2011 r. — TEC Haskowo AD przeciwko Direktor na Direkcija „Obzhalwane i uprawnienie na izpylnienieto” — Warna, pri Centralno uprawnienie na Nacionalna agencija za prihodite (dyrektorowi dyrekcji ds. odwołań i zarządzania egzekucją w Warnie przy centralnym zarządzie Narodowej Agencji Skarbowej)

(Sprawa C-234/11)

(2011/C 232/26)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administratiwen syd — Warna

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: TEC Haskowo AD

Strona pozwana: Direktor na Direkcija „Obzawane i upravljenje na izpylnieneto” — Warna, pri Centralno upravljenje na Nacionalna agencija za prihodite (dyrektor dyrekcji ds. odwołań i zarządzania egzekucją w Warnie przy centralnym zarządzie Narodowej Agencji Skarbowej)

Pytania prejudycjalne

- 1) Jak należy interpretować pojęcie „zniszczenie własności” w rozumieniu art. 185 ust. 2 dyrektywy 2006/112 (¹) i czy dla celów korekty podatku odliczonego przy nabyciu majątku mają znaczenie motywy zniszczenia lub warunki, na jakich ono nastąpiło?
- 2) Czy prawidłowo wykazane zniszczenie dóbr gospodarczych wyłącznie w celu utworzenia nowych, nowocześniejszych dóbr o tym samym przeznaczeniu należy rozumieć jako „zmianę czynników uwzględnianych przy określaniu kwoty odliczenia” w rozumieniu art. 185 ust. 1 dyrektywy 2006/112?
- 3) Czy art. 185 ust. 2 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że zezwala on państwowemu członkowskim na uregulowanie dokonania korekty w przypadku zniszczenia majątku wtedy, gdy przy jego nabyciu nie dokonano zapłaty w całości lub w części?
- 4) Czy art. 185 ust. 1 i 2 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom krajowym takim jak art. 79 ust. 3 oraz art. 80 ust. 2 pkt 1 bułgarskiej ustawy o podatku VAT (ZDDS), który przewiduje korektę wykorzystanego odliczenia w przypadkach zniszczenia majątku, przy którego nabyciu dokonano całkowitej zapłaty kwoty podstawowej i naliczonego podatku, a niedokonanie korekt odliczenia uzależnia od innej przesłanki niż zapłata?
- 5) Czy art. 185 ust. 2 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że wyłącza on możliwość korekty odliczenia w przypadku wyburzenia istniejących budowli, które następuje wyłącznie w celu utworzenia w ich miejsce nowych, nowocześniejszych budowli, które mają takie samo przeznaczenie, co wyburzone i służą do realizacji transakcji uprawniających do odliczenia?

(¹) Dz.U. L 347, s. 1; bułgarskie wydanie specjalne: rozdział 9, tom 3, s. 7.

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-241/11)

(2011/C 232/27)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Z. Malúšková, N. Yerrell i K.P. Wojcik, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanowiwszy przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do art. 8, 9, 13, 15-18 i art. 20 ust. 2-4 dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (¹) i uchybiając tym samym zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 22 ust. 1 tej dyrektywy, Republika Czeska nie wykonała wyroku w sprawie C-343/08 Komisja przeciwko Republice Czeskiej, w związku z czym uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą na mocy art. 260 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- zasądzenie od Republiki Czeskiej zapłaty na rzecz Komisji, na konto „dochody własne Unii Europejskiej”:
  - ryczałtu w wysokości 5 644,80 EUR za każdy dzień zwłoki w wykonaniu wyroku w sprawie C-343/08 Komisja przeciwko Republice Czeskiej, licząc od dnia ogłoszenia wyroku w sprawie C-343/08 w dniu 14 stycznia 2010 r.,
  - do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie lub
  - do dnia wykonania przez Republikę Czeską wyroku w sprawie C-343/08 Komisja przeciwko Republice Czeskiej, jeżeli nastąpi to przed dniem ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, oraz
  - okresowej kary pieniężnej w wysokości 22 364,16 EUR za każdy dzień zwłoki w wykonaniu wyroku w sprawie C-343/08 Komisja przeciwko Republice Czeskiej, licząc od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia wykonania przez Republikę Czeską wyroku w sprawie C-343/08 Komisja przeciwko Republice Czeskiej;
- obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 14 stycznia 2010 r. Trybunał wydał wyrok w sprawie C-343/08 Komisja przeciwko Republice Czeskiej (²), w którym orzekł, że „Nie przyjmując w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania art. 8, 9, 13, 15-18 i art. 20 ust. 2-4 dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 22 ust. 1 tej dyrektywy”.